Factoren gerelateerd aan deelname aan een bewegingsprogramma op voorschrift bij diabetes patiënten van het wijkgezondheidscentrum De Vlier

Haio: DE WIT Leen , U.G.
Promotor: DEFORCHE Benedicte
Praktijkopleider: VAN PUYENBROECK Jo

Context: Fysieke activiteit is belangrijk binnen de preventie en aanpak van chronische aandoeningen zoals diabetes mellitus type 2 (DM2). Desondanks halen veel patiënten de aanbeveling voor beweging niet. Bewegen op Voorschrift (BOV) lijkt te helpen om een toename in fysieke activiteit te zien. Anderzijds kan kennis van de drempels en motivaties om te bewegen helpen in de ontwikkeling van methodes om fysieke activiteit te promoten.

Onderzoeksvraag: Nagaan of patiënten van WGC De Vlier ingaan op het bewegingsvoorschrift van hun arts voor deelname aan een wandelprogramma. Onderzoeken wat de redenen zijn van de patiënten om al dan niet deel te nemen en welke drempels en voordelen van regelmatige fysieke activiteit ze aangeven. En nagaan hoe deelnemers het programma ervaren en welke alternatieve programma?s niet deelnemers wel zou aanspreken.

Methode: Bij patiënten met DM2 of een gestoorde glucosetolerantie van WGC De Vlier werd een planning gemaakt om hen te verwijzen met een voorschrift voor deelname aan een wandelprogramma. De patiënten werden hiervoor aangesproken op consultatie bij hun arts. Patiënten die hun toestemming gaven, zowel zij die ingingen op het bewegingsvoorschrift van hun arts als de patiënten die dit niet deden, werden gecontacteerd voor het afnemen van een vragenlijst met betrekking tot attitude en drempels t.a.v. beweging.

Resultaten: 25 van de 76 aangesproken patiënten wouden een vragenlijst invullen, waarvan er twee mee gingen wandelen. 65,2% vonden dat ze regelmatig bewogen. De meeste patiënten waren het eens met de stellingen rond de voordelen van bewegen en de bevraagde drempels werden niet vaak als belemmerend gezien. Patiënten gaven aan niet deel te nemen o.w.v. diverse redenen: werk (3 patiënten), geen tijd (n = 5), taalbarri?re (n = 1), futloos (n = 3), geen zin (n = 2), gezondheidsproblemen (n = 4), dat het in groep is (n = 3), tijdstip (n = 2), reeds voldoende beweging (n = 2), wandelen kan je ook alleen (n = 2), culturele redenen (n = 2). Slechts vier patiënten hadden ideë?n voor een alternatief bewegingsprogramma, waarvan ze zeiden dat ze dit liever zouden doen.

Conclusie: De manier waarop hier verwezen werd voor het wandelprogramma was niet succesvol. Toch zagen patiënten voordelen van fysieke activiteit en waren de drempels die ze ervoeren eerder beperkt. Verder onderzoek zou kunnen gebeuren naar de manier waarop de arts het bewegingsvoorschrift met de patiënt bespreekt.